

צבא ההגנה לישראל

תיק מס': 6482/15

בית המשפט הצבאי ביהודה

בפני כב' השופט: סא"ל עזריאל לוי

התביעה הצבאית

(באמצעות ב"כ סגן עילי נוימן)

נגד

נאשם: אוסיד אחמד מחמוד עמארה, 401729124/עצור - נוכח

(באמצעות ב"כ עו"ד טליה רמתי-נוכחת)

רמ"שית: רב"ט אופיר תמר

מתורגמן: רב"ט אניל נבואני

תאריך הדיון: 29/02/16, יום שני כי אדר א תשע"ו

מהלך דיון

בית המשפט מזהה את הנאשם.

הנאשם מצהיר כי מייצגת אותו עו"ד טליה רמתי.

סגורית. אני מפנה לבקשה שהגשתי ומוסיפה שהתשתית הראייתית כולה מושתתת על מפליל יחיד, עד תביעה מס' 2. לכן כל התיק כולו למעשה מושתת על אמינותו או אי אמינותו של עד מס' 2, לכן הוא לא נוגע אך ורק לפרט האישום הראשון אלא כתב האישום כולו שמבוסס על אותה הפללה יחידה של עד תביעה 2. לשאלת אמינותו של העד, הנושא כבר עלה בעבר כאשר העד הפליל באותה אמירה בה מופלל הנאשם אדם נוסף אשר היה נתון במעצר באותה עת, כלומר, העד כבר נמצא משקר ואכן בעקבות השקר ביהמ"ש לערעורים קבע כי התשתית הראייתית חלשה ולכן מצדיקה חלופת מעצר. מה עשתה התביעה? לקחה את עז להשלמת חקירה לאחר הגשת כתב האישום דבר אשר בעייתי בפני עצמו ולא בכדי קיים נוהל מיוחד מתיי אפשר לעשות את זה ובאלו תנאים. נציין כי גם התנאים האלה לא מולאו במלואם. בעקבות השלמת החקירה שאף בלבד תיקון הטעות של המועד כך שיתאם את מה שהוא טען באמירתו הראשונה הוא גם משנה פרטים מהותיים. לאחר השלמת החקירה קבע ביהמ"ש לערעורים כי יש בה כדי... האירוע היחיד באמרה של עז שיש לו חיזוקים חיצוניים הינו האירוע המתואר בפרט אישום מס' 1, אירוע תקיפת הפילבוקס. לאירוע הזה אכן ישנן עדויות של חיילים שמתארים אירוע דומה לאירוע המתואר על ידי העד. כבר עכשיו נציין כי השאלה לא האם האירוע היה, כנראה הוא היה החיילים לא סתם אומרים, השאלה האם העד היה באירוע ואם הוא יודע מי היה איתו. נציין כי זה האירוע היחיד המחוזק ולכן בלעדיו אין תשתית ראייתית. ההגנה הגישה בקשת חומר חקירה בתיק העיקרי, בעקבותיה פתאום הופיעה פרפרזה ממנה עולה שהעד התבטא בפני מדוכבים כי לא נוכח באירוע. הפרפרזה הזו שהיא כל כך משמעותית להגנתו של הנאשם הועברה לידי ההגנה רק כאשר ההגנה פנתה ביוזמתה לתביעה להגשת חומר החקירה כלומר התביעה ירבה על החומר המהותי הזה ולא מסרה אותו כאשר הייתה אמורה למסור אותו. עכשיו תגיד התביעה אמנם הוא התבטא בפני המדוכבים כי לא היה באירוע אך זה לא משנה כי אחרי זה הוא אמר גם בזכ"דים וגם בחקירת השב"כ וגם בחקירת המשטרה כי הוא כן היה. נניח זה היה עומד לבדו גם אז זה היה מחליש מאוד את גרסתו אבל זה לא עומד לבדו, כיוון שאותו העד שוב פעם מפליל אדם באירוע הזה, אירוע תקיפת הפילבוקס שלא היה נוכח באירוע. אותו אדם, שרף תמימי, נעצר לפני כשבועיים שוב בנין אותו תשתית ראייתית הכחיש את המיוחס לו ואף ציין בחקירתו שבאותה עת רגלו הייתה שבורה והוא היה מגובס. לכן, אין שום סיכוי בעולם שרץ בניבלאות ותקף את הפילבוקס

- 1 ולכן ההגנה העבירה מסמכים רפואיים לתביעה והתביעה הפרשייה התחילה ברעש וצלצולים עם
2 שני מפלילים, מאחד ירדה התביעה כפי שגם נאמר פה בפנינו באולם (מאהר) והשני, כאמור אין
3 לתת משקל בעדותו בעניין זה. מה אנו לומדים מהשלמת החקירה: אנו לומדים שוב שהעד משקר.
4 הוא מתעקש ששרף היה איתו למרות שהוא לא היה איתו בביצוע החוקר מוביל אותו, מתחנן
5 בפניו שיגיד אולי בעצם הוא היה איתך בתכנון אך לא בביצוע. למה אנו יודעים שהוא משקר כי
6 כשהוא נשאל מי עוד היה איתו הוא לא זוכר אף אחד אחר חוץ ממנו. ההחלטה של ערעורים
7 השנייה לגבי השלמת החקירה נגעה בנקודה אחת בלבד, לתאריך. ביהמ"ש קבע כי התיקון
8 הראשון אפשר לבלוע אותו, כעת אנו נמצאים כבר בפגם השלישי, התביעה כבר מזמן הייתה
9 צריכה לרדת מהתיק הזה. שליחתו של העד כבר יש בה חוסר הגינות וכעת לאחר שעומדת בפנינו
10 השלמת החקירה שהדבר היחיד שעולה ממנה בבירור זה שהעד מנסה לרצות את מי שעומד מולו
11 ולהגיד את מה שרוצים לשמוע עדיין היא מתעקשת להמשיך ולהחזיק במעצר 15 אדם על בסיס
12 ההפלה הזו. לא מדובר בתשתית ראייתית חלשה, אין תשתית ראייתית, יש כל כך הרבה חורים
13 בתשתית הראייתית שניתן לראות בבירור מה עומד מאחוריה.
- 14
- 15 תוב"צ: כפי שהודענו כבר בעבר וגם היום אנו לא מתייחסים לעד תביעה מס' 3 בתור עדות, חיזוק
16 או סיוע. התביעה חזרה בה מכתבי האישום שהוגשו על סמך הפללתו בלבד וטרם שבוצעה הסראה
17 לגביהם. שאגב נקשת ההגנה לחומר חקירה נוסף, פעלה התביעה להוצאת תעודת היסיון בעניינו
18 של ויסאם תמימי, ואגב כך הוציאה כרפראזה אשר הועברה להגנה. כרפראזה הזו, נכתב "במהלך
19 חקירתו, התבטא על אודן בפני מי שאינו איש מרות כי לא נכח באירוע בו פרצו הצעירים למתחם
20 הפילבוקס הצהילי בני צאלח במהלך יולי 15. הטענה היא כי ההתבטאות הזו אינה נכונה
21 מיסודה.
- 22 (הטיעון להלן הוא רישומים שהכין התובע לעצמו לקראת הדיון ולבקשת ביהמ"ש הם הועתקו
23 כלשונם לפרוטוקול זה להלן), התובע המלומד עומד על כך שטיעונו אמור היה להיות בעל פה.
24 מהחומר הגולמי שיש בפנינו עולה התמונה הבאה:
- 25 1. בחקירה בשב"כ מיום 29/9 מסר על אודן את גרסתו הראשונה לאירוע המדובר.
- 26 2. באמרתו של על אודן מיום 29/09 שורה 43 ואילך, מתאר על אודן, כי יום עובר לאירוע,
27 נפגש עם המופללים בשעה 16:00 (מוסר שעה מדוייקת בה תכננו את אירוע התקיפה), ואז
28 עומר תמימי הציע שיילכו ליידות אבנים, ולשפוך את מיכלי המים והסולר במתחם
29 הפילבוקס, וכל הנוכחים הסכימו. (מוסר כאן שם מדויק של מי שהעלה את ההצעה הזו,
30 ולא סתם אומר "דיברנו", מעיד על נוכחות במפגש). ואת המופללים הוא מוסר ברמת
31 זיהוי מספקת.
- 32 - עולה כי על אודן מחלק את האירוע לשניים: מוסר כי יום לאחר מכן "יצאנו כולנו" קרוב
33 לשעה 4:00 בבוקר, כשכולם רעולי פנים, והגיעו לשם בסביבות 4:30, והתחילו ליידות
34 אבנים ממרחק של כעשרים מטר. נידאל ועומר טיפסו על הגדר של הפילבוקס, נידאל
35 השליך רימון גז (כאשר שם לא עמדו חיילים), ובתוך הפילבוקס עמדו ארבעה חיילים,
36 ועומר גנב את דגל ישראל מהפילבוקס, וכולם ברחו. הוא חזר לביתו, התקלח, והלך עם
37 אשרף, ומחמד תמימי לחוות אשרף, ועבדו עד הערב. מוסר כי בתקיפה שפכו את מיכלי
38 המים והסולר באזור מתחם הפילבוקס.
- 39 - עולות מספר שאלות, שעל ביהמ"ש לשאול את עצמו: א. איך מי שלא נכח במקום
40 האירוע, ידע את כל הדברים הללו? ולא מקובלת עלי בכלל הטענה כי אולי שמע על כך
41 ממישהו, מי ששומע על אירוע מאחרים לא ידע לספר עליו בפירוט כה מרשים.
- 42 - [כמאמר מוסגר, יש לציין, אני מניח, הוא סיפר כי הייתה פגישה מקדימה יום קודם לכן.
43 עם זה אין בעיה, הנקי שבמחלוקת היא האירוע עצמו. לכן לפחות יש שותפות לתכנון
44 בצורה וודאית, הוא ידע לספר בדיוק מי הציע את התקיפה].
- 45 ב. עכשיו, כיצד יכול היה לדעת מתי יצאו? כיצד ידע שכולם רעולי פנים? כיצד ידע מתי הגיעו
46 בדיוק למקום? איך ידע להגיע בדיוק מאיזה מרחק יידו את האבנים? איך ידע להגיד בדיוק מי
47 השניים שטיפסו על הגדר, ולא רק זו, מה עשה כל אחד? ידע להגיד שאת רימון הגז (ואיך ידע שזה
48 דווקא רימון גז?) זרק לתצר, ששם לא עמדו חיילים, בניגוד לתוך הפילבוקס ששם כן היו ארבעה
49 חיילים, איך ידע שהיו בדיוק ארבעה חיילים! (ואכן היו ארבעה חיילים באירוע הזה, הם נחקרו

- 1 והאירוע מאותר). סיפר כי לאחר האירוע חזר הביתה התקלח, והלך לחוות אשרף ועבד שם. יש
 2 כאן רמת פירוט לעילא ולעילא, כך שלא סביר שלא נכח באירוע הזה. הוא אפילו מרחיב ומספר
 3 מה עשה לאחר מכן. מי ששומע מאחרים לא מספר גם מה עשה לאחר מכן.
 4 על הדבר לא להתברר כאן, אלא בדיון ההוכחות.
 5 אל לביהמ"ש לשכות מדובר באירוע מאותר, ארבעת חיילי הפילבוקס נחקרו וסיפרו את האירוע
 6 בצורה מאוד דומה. יש בהפלה רמת פירוט כזו שלא מותרת מקום לספק, לפחות כזה שיכרסם
 7 בראיית במידה המצדיקה שחרור.
 8
 9 ג. טענה שעלולה להישמע כחזיון לכך שהוא לא נכח באירוע הוא העובדה שהפליל את שרף תמימי
 10 באירוע הזה. שרף נחקר, ואמר כי לא השתתף באירוע כי רגלו הייתה שבורה, טענה שגובתה
 11 במסמכים רפואיים. לכאורה, יש בכך כדי לחזק את הטענה אך גם אותה יש לבחון בצורה קפדנית.
 12
 13 - התביעה הסכימה לשחררו בהפקדה גבוהה, כי הבינה שלגביו באופן ספציפי יש חולשה ראייתית
 14 מסויימת. אך התביעה לא חזרה בה מכתב האישום, ודין הטענה הזו להתברר בהליך העיקרו
 15 בעניינו שלו שרף תמימי.
 16
 17 המפליל עצמו מחלק את האירוע לשני חלקים, שלב התכנון ושלב הביצוע, כאשר הוא לא מוסר
 18 שמות לשלב זה ולשלב זה, אלא מוסר את כל השמות פעם אחת. אכן יכול להיות, ששרף תמימי
 19 נכח באירוע התכנון, ולא יצא לבצע את הפעילות עצמה, מכיוון שרגלו הייתה שבורה, אך הדבר לא
 20 מונע ממנו לתכנן. את הפער הזה ניתן להסביר בדיוק בגלל שהמפליל לא מוסר שמות פעמיים,
 21 אחד לשלב התכנון ואחד לשלב הביצוע, וישנו מצב ששרף תמימי השתתף רק בשלב התכנון, מצבו
 22 הרפואי כן מאפשר לו להיות נוכח בישיבת תכנון. והוא שותף בגלל זה לתכנון תקיפת המגדל
 23 הצבאי, שאכן יצא לפועל. התביעה הסכימה לשחרור, רק בגלל שמצאה בעיה בהקשר ספציפי
 24 אליו, אך כתב אישום עדיין הוגש בעניינו, ועתיד הטענה הזאת להתברר בשלב דיון ההוכחות.
 25 התביעה לא אומרת כי שרף לא היה שם, אלא שבעניינו יש חולשה ראייתית. יכול להיות ששרף
 26 אכן היה בתקיפה, ויכול להיות שאכן היה רק בתכנון.
 27
 28 עוד שיקול שעל ביהמ"ש לקחת בחשבון, ההגנה לא טוענת כי האירוע לא היה, היא טוען כי
 29 המפליל לא נכח באירוע הזה. אם אכן כך הדבר, מדוע ועד תמימי, לואי תמימי, עודי תמימי וענאן
 30 תמימי הודו בפני ביהמ"ש בכך שהשתתפו באירוע הזה? אם ייפתח ביהמ"ש הנכבד את דיוני
 31 הפרוטוקול, לא יימצא שם טענה כי עז אלדין לא נכח באירוע. אילו כך היו פני הדברים, היה
 32 מקום שאלו שהודו באירוע, היו מעלים את הנקי הזאת, או לחילופין מסרבים להודות וטוענים
 33 להפלת שווא.
 34
 35 גם אם יימצא כי ישנה חולשה ראייתית, הרי שהיא מתייחס לאירוע נקי אחד בלבד.
 36 אין ביהמ"ש יכול בשלב זה לקבוע אם עז אלדין היה שם או לא, ויש להפלה באירוע הזה חזיון
 37 רבים כפי שמנית: יומן מבצעים, חיילים, הודאות של מעורבים נוספים באירוע הזה, או לכאורה
 38 החזיון לאירוע הזה ממשיך לעמוד, לפחות בשלב זה, כל עוד לא נקבע אחרת, שכן הטענה היא
 39 שההתבטאות בפרפראזה אינה נכונה, אך לאור הטענות שהעליתי אי אפשר לפגום בה.
 40 כלל הנאשמים כולל הנאשם עצמו שמיוחסת להם הפעילות הזו, מואשמים בעוד מספר פרטי
 41 אישום, שנוכח אמנם ההפלה בהם נובעת מאותו מפליל, אך לנביהם אין חולשה שעולה כאמור,
 42 שכן הפרפראזה נוגעת אך ורק לאירוע בודד זה. ישנם נאשמים שכלל לא מופללים באירוע הזה
 43 אלא רק באירועים אחרים. בנק זו יש להדגיש כי ישנם נאשמים שהודו בפני ביהמ"ש על סמך
 44 הפללתו של עז אלדין, באירועים שאינם קשורים לאירוע הזה.
 45
 46 החזיון שיש להפלה של עז אלדין הוא לא רק כלפי האירוע שלגביו נרצע יש מחלוקת אל קיימים
 47 עוד נוספים, כגון הודאתו של ע"ת באסל תלגי אשר מופלל ע"י עז אלדין בזריקת אבנים לעבר
 48 העמדה (ליד נבי צאלח) ביולי 14', ומודה בבקת"בים בנבי צאלח מספר פעמים. כמו כן ישנם
 49 אירועים מאותרים, אמנם לא אחד לאחד, אך יומני המבצעים מתארים שהיו אירועים ביום
 50 ההפלה החדש שעז אלדין מוסר לאחר שחזר לחקירה. בהקשר זה ביהמ"ש לערעורים קבע כבר
 51 אינספור פעמים, כי החזיון לא חייב להיות נוגע לנקי שבמחלוקת אלא לחזק את האמרה באופן
 52 כללי. בהשתלבות הדברים, נראה כי אין חולשה ראייתית או לפחות כזו שמצדיקה שקילה של
 53 חלופת מעצר.
 54
 55 הטענה היא כי הפרפראזה אינה נכונה. המפליל חזר על ההפלה בשלוש הזדמנויות שונות, לאחר
 56 שהיו לו הרבה הזדמנויות לחרטה. איפה נראה במחוזותינו שאדם גם לאחר ששהה מס' חודשים
 57 בכלא (יילאחר שלוכלד"), מגיע ומנקה את מצפונו וחוזר על ההפלה. מדובר באמירה יחידנית,
 58 עמומה, לעומת זאת יש לנו שתי אמרות משטרטיות וזכ"ד, הרבה הזדמנויות לחזור בו, כבר

- 1 "לזכר" בכלא, לא מצויין כי ישנם סכסוכים, הוא יודע פרטים מוכמנים. לעומת זאת, אמירה
2 יחידנית שאינה בפני בעל מרות, לעומת שבחקירה הוא נחקר תחת אזהרה, ועומת באופן ישיר עם
3 העובדה שהוא משקר (פעמיים!) (לגבי עימות עם הסראסרוה – דינה להתברר בשלב ההוכחות,
4 מספיק שהוא עומת עם זה שהוא משקר ולא נכח שם).
5
6 הרציונאל של החיזוק המוגבר, היא במקרה שבהם מעורבים שותפים, וישנם אינטרסים אישיים
7 שותפים. אך כאן, אין זה המצב. אין חשש שבו הוא זורק יותר אחריות על אחרים מאשר על עצמו,
8 הוא מפליל את עצמו בראש ובראשונה, ולוקח אחריות על אירועים חמורים הרבה יותר.
9 אינטרס להודות – איה! גם אם כן, אין לו סיבה להודות על אחרים. יכול היה להגיד כי הוא לא
10 יודע מי האחרים, יכול היה להפליל שלושה אנשים, איזה אינטרס היה לו להפליל דווקא אותם
11 אנשים? ועוד לחזור על כך מספר פעמים. ממשיך בעקביות וחוזר על דבריו מספר פעמים, ודבק
12 בהם.
13
14 מה האינטרס? היה יכול להפליל את עצמו בלבד, להגיד שהיו איתו אחרים אבל אל יודע מי הם,
15 יכול היה להגיד שהיו רעולי פנים, לא היה חייב לספר על התכנון המקדים, יכול היה להפליל אחד
16 שניים, לא כל כך הרבה. יש פה אותו אמת רבים.
17
18 לגבי השלמת החקירה השנייה – ביהמ"ש הצבאי לערעורים, כבר הראה את הלגיטימיות
19 שבהחזרתו של המפליל לחקירה, וקבע כי זה נעשה באופן לגיטימי ותקין. אז ההנחה
20 סברה כי מדובר בעדות מוזמנת. ביהמ"ש הצבאי לערעורים קבע כי לטענה זו אין כל
21 ביסוס, ונראה כי גביית האמרה נעשתה באופן לגיטימי ותקין, וכן כי הראיות לכאורה
22 הינן טובות, והפגם הראיתי תקין.
23 כחלק מתפקידה להגיע לחקר האמת, ועקב הפער הראיתי שנוצר, הן עקב הפרפראזה והן
24 עקב העובדה שעז אלדין הפליל אדם שלכאורה לא יכול היה לקחת חלק באירוע המדובר,
25 החליטה התביעה להחזיר את עז אלדין לחקירה נוספת ולעמתו עם הפער הזאת, תוך כדי
26 שיוטח בו שהוא שקרן ואנו רוצים את האמת בלבד.
27 ביום 21/02/2016, לבקשת התביעה, נחקר שוב עז אלדין בעניין הפערים הללו. הוא הוזהר
28 על זכותו להיוועץ בעו"ד, פעמיים, ואף נוצר קשר עם סניגורו. עז אלדין מסר בחקירתו
29 כיצד הוא מכיר את שרף תמימי, ונשאל האם הוא בטוח שהשתתף עימו באירוע תקיפת
30 הפילבוקס, ואישר זאת. עוד נשאל האם הוא בטוח כי שרף השתתף בתכנון המקדים לכך,
31 ואישר זאת. לאחר מכן, הוטח בעז אלדין בחומרה כי הוא משקר כעת, וכי שיקר בחקירתו
32 הראשונה (בשב"כ ובמשטרה) בה הפליל את כולם, וזאת מכיוון שיש בדינו מידע ששרף
33 תמימי לא יכול היה לקחת חלק באירוע עקב כך שהייתה שבורה רגלו. עז אלדין הגיב כי
34 הוא בטוח כי שרף תמימי נכח בתכנון, אך כרגע הוא לא זוכר האם השתתף גם באירוע
35 התקיפה עצמו מכיוון שנאמר לו שרגלו של שרף הייתה שבורה. לבסוף, נשאל עז אלדין
36 האם הוא עצמו בכלל נכח באירוע, או שהוא שוב משקר. עז אלדין אישר שוב שהוא
37 והחשודים/נאשמים האחרים השתתפו בתקיפת הפילבוקס.
38 יש בהשלמת הזו כדי לחזק את ראיות התביעה, כי הרי שעז אלדין ממשיך ומאשר,
39 ומתעקש שנכח באירוע ומוסבר הסברים לפגמים שיש. היו לו תחנות יציאה, והוא ממשיך
40 ודבק באותה הגרסה.
41
42 אני מוסיף על מה שהוכנס לעיל: מההחלטה שביהמ"ש לערעורים שבה הוא החליט על מעצר
43 לתום ההליכים של עצורים נוספים בפרשה ע"מ 3108/15 ניתן ללמוד דבר מאוד חשוב שפערים
44 שעולים מחומר החקירה זה דבר שניתן לרפא וניתן באמצעות השלמת חקירה לאיין אותם. לאחר
45 שפערים כאלה מאויינים שאלת המשקל עליה להתברר בהליך העיקרי. בעניינינו יש הסברים

- 1 לפערים ככל שעלו, ופגם בראיות ככל שיהיה אינו כזה היורד לשרשו של עניין ומהווה כרסום
2 בתשתית הראייתית ועל כן על בקשת ההגנה להדחות.
3
4 סנגורית: אתייחס למסי נקודות. לעניין הפרטים המוכמנים אפנה את ביהמ"ש לסטירה בין
5 הנרסה שלו לבין גרסת החיילים לעניין חיתוך הכבלים. כמו כן אציין שמדובר באירוע שכל הכפר
6 שמע עליו. דבר נוסף הוא מציין שהאירוע לקח 3-4 שעות, החיילים נעים בין כמה דקות לרבע
7 שעה.
8 לעניין ההודאות שניתנו על ידי שותפים לכאורה בפרט האישום הראשון היה במסגרת הסדר טיעון
9 כאשר בפניהם מונחת התשתית הראייתית שהייתה אז טרם הפרפרזה שהיא כה מהותית בעניינם
10 וטרם השלמת החקירה הנוספת. רק אציין לעניינו של הנאשם עברו נקי, השם שלו לצעדו השתרכב
11 בהפללה שקרית ולכן שזה מצטרף לחולשה הראייתית הקיימת על ביהמ"ש לשחררו לחלופת
12 מעצר.
13 לעניין החיזוק הנוסף על ידי באסל, בהודאתו במשטרה הודה בעשרות אירועים וכיוון שנפלו
14 פגמים בחקירתו הגענו להסדר טיעון עם התביעה שכלל השארת פרט אחד מכל האירועים.

16 החלטה

- 17
18 התשתית הראייתית כנגד הנאשם בתיק שלפנינו מושתת בעיקרה על עדותו של עד תביעה מסי' 2
19 (להלן "יעי"). לעת זה שלוש אימרות. בעדותו הראשונה מיום 29/09/15 הוא מפליל רשימה של
20 אנשים כמי שהשתתפו איתו בתקרית הפילבוקס (אשר בנינה הוגש פרט האישום הראשון). עדותו
21 זו נמצאה כבלתי מספקת על ידי ערכאה ראשונה ושניה כאחת וניתנו החלטות שחרור בנין כתבי
22 אישום שהתבססו עליה. לאחר שניתנה לתביעה אפשרות הועד עז פעם נוספת כאשר בעדותו
23 השניה הוא תיקן בעיקר את תאריך האירוע. בהתבסס על עדות זו קבע ביהמש לערעורים כי הפגם
24 תוקן וניתן לעצור על סמך עדויותיו. לאחר מכן, נוספו שתי ראיות נוספות בתיק זה. האחת עדות
25 נוספת של עז מיום 21/02/16 והשניה פרפרזה מחומר החקירה החסוי. בזו האחרונה נמצא כי
26 הנאשם התבטא בפני מדוכב (מי שאינו איש מרות) כי לא נוכח באירוע הרלוונטי.
27
28 העדות הנוספת, יחד עם נקודה שצצה והובהרה בעדות השלישית (עניין שריף תמימי) לטעמי
29 מקעקעת עד היסוד את עדותו הראשונה והשניה של עד תביעה 2. בתוך העדות הוא מזגוג בהתאם
30 למה שנראה כניסיון להיעתר לרמיזים גלויים וסמויים שנותן לו החוקר.
31
32 לטעמי, די בכך בכדי לקבוע שלא הוקמה תשתית ראייתית במידה הנדרשת בכדי להורות על
33 מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים וליתר דיוק שהבקשה לעיון חוזר מבוססת דייה על חומר
34 הראיות שלא היה בפני ביהמש לערעורים באופן שמצדיק את קבלתה.
35
36 מפאת קוצר הזמן ולחץ התיקים הקבועים להיום לא אנתח בפרוטרוט את כל הראיות ואסתפק
37 בהתייחסות למספר נקודות:
38 1. עניין שריף תמימי אז בעדותו הראשונה אומר כי הוא השתתף איתו באירוע
39 הפילבוקס חוזר על כך בעדותו השלישית ובאותה עדות ממש חוזר בו בעניין זה
40 ממש וטוען באופן סלקטיבי לחלוטין כי אותו תמימי היה איתו בתכנון אך לא
41 בביצוע.
42 2. עדותו השלישית של עז בה הוא טוען כי הוא לא זוכר כמעט כלום (הוא מנסה
43 לנחש מה הוא כן צריך לזכור) מטילה צל כבד עד כדי משקל אפסי על העדויות
44 הראשונה והשניה גם יחד.
45 3. הניסיון של התביעה להתבסס על עדותו של באסל יעקוב בתור חיזוק אמצעי
46 כמעט לא נראה עד כה בכל הטיעונים שנחשפתי אליהם. יתרה מזאת צודקת
47 הסנגורית כי בסופו של דבר ההר הוליד עכבר ויעקוב הורשע בעבירה אחת שבכלל
48 לא קשורה לעניינו ועדותו כלל לא נבחנה בבית המשפט.
49 4. עדותו של עז גם לא עומדת במבחן אותו מבקשת התביעה להחיל של שליטה
50 בפרטים מוכמנים. הפרטים בעדות רובם היו נחלת הכלל, מה גם שאין כלל
51 עדויות טריות שנבנו ממקומיים בסמוך לאירוע. גם בפרט המהותי של חיתוך
52 הכבלים ופרשת הסולר אין ספק שאז לא באמת ידע מה קרה שם והפרטים שהוא
53 מציין סותרים בכמה נקודות את הפרטים שהחיילים מציינים.

5. גם הפרפרוזה, לאור שלושת העדויות יכולה לקבל בהקשר שלפנינו משקל גדול יותר מאשר בדרך כלל כי היא עומדת כמעט במצב של עדות מרצון מול עדויות שנועדו לרצות ומשכך משקלה כמעטרת אם לא מאינת את משקל עדויותיו של עו גדול מאוד. 1
2
3
4
6. הניסיון של התביעה להיתלות בהודאה בהסדרי טיעון של נאשמים אחרים שנאשמו על פי אותה אמרה של עו ראוי להדחות משתי סיבות: 5
6
7
1. כאשר מישהו מודה על פי הסדר טיעון אין זה אומר שהוא נותן חיזוק ומשקל נוסף לעדות זו או אחרת עליה הושתת כתב האישום בו הוא הודה. יתרה מזאת, במקרה שלפנינו, סביר להניח שאם היו קיימות בפני אותם נאשמים העדויות שנמצאות בפנינו היום הם לא היו מודים באשמה. 8
9
10
11
12
- אשר על כן אני מורה על שחרורו של הנאשם בתנאים. בעניין זה עמדה מולי החלטתו של כבוד המשנה לנשיא בשחרור בפרשה זו בו שוחרר הנאשם בהפקדה של 15,000 ₪, וכן ערבים ישראלים. הנאשמים שם היו בעלי עבר ולפיכך ברורה סכנת ההימלטות מהדין שנשקפה מהם ואיתה תנאי השחרור המחמירים. בהיעדר עבר ומשום, שלדעתי, מדובר על תשתית ראייתית כל כך רופפת הרי שניתן להסתפק בתנאי השחרור הבאים: 13
14
15
16
17
1. הפקדה במזומן בסך 5,000 ₪ מספר שובר: 000012141.
2. ערבות צד ב' אזרח ישראלי על סך 20,000 ₪. 18
19
- ערבויות אלו ישמשו להבטחת התייצבותו של הנאשם לכל הליך משפטי אליו יזומן כדון ובכלל זה הדיון הקבוע ליום 21/03/16. לא יתייצב הנאשם להליך כאמור ייעצר ותחולטנה הערבויות. 20
21
22
- בדיקת ערבות ביום 06/03/16. 23
24
- לבקשת התביעה אני מעכב את ביצוע השחרור על פי החלטה זו עד ליום 02/03/16 בשעה 14:00. בהיעדר החלטה שיפוטית אחרת ישוחרר הנאשם ממועד זה אם מילא את תנאי הערבות. התביעה תודיע עד מחר בשעה 12:00 לסנגור אם בכוונתה לערור על החלטה זו. 25
26
27
28

ניתן והודע היום, 29/02/16, בפומבי ובמעמד הצדדים. 29
30

שופט

